

Emberek, dolgok.

— A váci-utcai korzó. —

Budapest, jun. 20.

Van egy nemzetközi meghatározásunk, amelyet semmiféle volapük vagy esperanto soha pótolni nem fog. A «korzó» alatt, azt hiszem, a sioux-ndiánok is azt az utcát, teret vagy árokmosást értik, ahol szegény és gazdag, jókedvű és boldogtalan, hacsak teheti, napjában legalább egyszer megfordul, hogy a mindennapi megszóláshoz beszerezze a szükséges anyagot, lelkendezve konstatálja a sápkóros szomszédáról, hogy jajbejószinben vagy; aggódva csóválja meg fejét a szerencsés vetélytárs felett, hogy mér nem mégy orvoshoz; megmérje a különbséget a maga plöröze meg a Pingitzernéé között és kihallgassa az előtte sétálók beszélgetését. Amiből pedig nem az következik, hogy a korzó valami kártékony, ártalmas hely, mert az emberi gyarlóság, ha már megvan, legalább szabad ég alatt dühöngje ki magát; a mérges energiák jobban eloszolnak. Ettől eltekintve pedig, valljuk meg, elég szép látványosság a díszes közönséggel zsufolt díszes utca és ami nem utolsó szempont: nem megvetendő az a haszon sem, amelyet a fokozott forgalom az utca kereskedőinek hajt.

Párisban *Rue de la Paix*-nak, Rómában *Corso Vittorio Emanuele*-nek, Londonban *Old Bond Street*-nek, Berlinben *Unter den Linden*-nek, Bécsben *Graben*-nek, nálunk *Váci-utca*-nak hívják a korzót. Ez a mi korzónk délben tizenkettőtől egyig, este hattól nyolcig találkozó helye nemcsak a felső tizezreknek — sőt talán ezeknek legkevésbé — hanem annak a Budapestnek, amely egész nap ráér sétálni, de még inkább annak, amely munkája elvégeztével idejön, hogy komprimálva szedje magába félóra alatt azt a társadalmi essenciát, amelyet cseppenkint élvezni nincsen sem ideje, sem pénze.

A Váci-utca lassankint nemcsak az új kalapok bemutatkozó, hanem találkozó helye lett a szó jó értelmében mindazoknak, akik különben társadalmi vagy foglalkozási elszigeteltségüknél fogva soha egymást meg nem látnák. A korzónak idővel a társadalmi

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás ~~308~~

Tárgy

394.04

Hely

Idő

"1914"

Személy

Szerző

Cím

A váci utcai korzó

Forrás:

Alkotmány

Bp.

(Hely)

1914. VI. 21.

(Idő)

(Köt. v. f)

még pedig annyira kiterjedt jelentősége, hogy idővel fiókra lett szüksége s ekkor született meg a Kossuth Lajos-utcai korzó.

A Kossuth Lajos-utcai korzónak most ásák meg sirját a fővárosi tanács jóvoltából. A váci-utcait lassan öló méreggel pusztítják — az automobiltulajdonosok.

Ki ne ismerné azokat a kedves és finom hölgyeket és urakat, kik korzoidőben messze vidékről pontosan megjelennek puffogó, rikácsoló és büzlő hitelcsináló gépkocsikon a szűk Váci-utca Gizella-téri torkolatánál, hogy a selyempárnákon előkelő bágyadtsággal elterülve, bánatos mosollyal szemléljék, ahogy soffőrjük gyanutlanul sétáló özvegyek és árva-között szétüt?

A Váci-utcának két párhuzamos utcája van: a Mária Valéria-utca és a Koronaherceg-utca. Semmi akadálya tehát annak, hogy akár a Belváros, akár a Lipótváros irányában a kocsiforgalom ezekben az utcákban bonyolítottassék le. Ezekkel a Váci-utcát kisebb-nagyobb utcák kötik össze; tehát még a Váci-utca törekvő utas is elérheti néhány gyaloglépéssel utja célját a mellékutcákon át. Csakhogy automobil irigykedő korzópublikum nélkül nem sokkal ér többet a turi vásárnál sátor nélkül és nem volna bol-

uog a magyar, ha a váci-utcai megszokott koromhoz és füstöz nem kapná meg a mindennapi benzin- és petroleumbűdösséget, amely nélkül az előkelő pneumatikok érintése távolról sem esik oly jól a bezuzott bordának.

Boda Dezső igen célszerű intézkedésére ezentul balra csak menni, jobbra csak jönni lehet. A Váci-utcában az automobil kerekei alá azonban szabad jobbról is, balról is, jönni is, menni is.

Kedves felebarátom, ne sajnálj néhány záptojást minden kocsitól, amely délben és este a Váci-utcában csiklandozza a hátad közepét.

—br.—